

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. N.**
zastoupena Mgr. Ing. Janem Zonkem, advokátem
se sídlem Sadová 1585/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5 – Smíchov

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15. 4. 2020, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14. 2. 2020, jímž žalobkyni odňala od 20. 3. 2020 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná tehdy vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 20. 1. 2020, podle kterého žalobkyně již není invalidní, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 20. 3. 2020 není žalobkyně již invalidní, když podle tohoto posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 30 %.

2. Žalobkyně ve včas podané žalobě namítala, že v jejím případě lze stanovit jinou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, a to zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. oddílu E položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 30 – 40 %. Pokud bylo u žalobkyně stanoveno jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši aspoň 30 % s tím, že by byla aplikována procentní míra zvýšení poklesu pracovní schopnosti podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 %, tak by výsledná míra poklesu pracovní schopnosti činila minimálně 40 % a nemohl by být učiněn závěr, že žalobkyně již není invalidní. Žalobkyně poukázala na lékařskou zprávu MUDr. T. V. ze dne 22. 4. 2020, v níž je mj. uvedeno, že nález má charakter pokročilé chronické léze obou kořenů s úbytkem počtu vláken přes 50 %. Tato zpráva vypovídá o jejím zdravotním stavu spolu s další zdravotní dokumentací. Žalobkyně proto navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc žalované vrácena k dalšímu řízení.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 15. 4. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava a posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 28. 8. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla dne 28. 12. 2015 posouzena lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava jako invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 1. 12. 2015. V tomto posudku bylo uvedeno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XIII. oddílu E položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Dne 20. 1. 2020 byla u žalobkyně provedena kontrola invalidity lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že již není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl u ní stanoven 30 % podle kapitoly XIII. oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Podle této položky byl stanoven pokles pracovní schopnosti žalobkyně 20 % a s ohledem na další zdravotní postižení byla tato hodnota zvýšena podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %. Datum zániku

invalidity bylo stanoveno dnem 28. 1. 2020. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 14. 12. 2020, kterým žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu I. stupně odňala od 20. 3. 2020. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a v řízení o těchto námitkách byl vypracován posudek lékaře České správy sociálního zabezpečení dne 26. 3. 2020. Tento lékař hodnotil pokles pracovní schopnosti žalobkyně stejným způsobem jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení, tedy tak, že činí 20 % podle kapitoly XIII. oddílu E položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a toto hodnocení zvýšil o dalších 10 % na celkových 30 % podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky. Nato žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 4. 2020 námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14. 2. 2020.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobkyně vedené u ošetřující lékařky MUDr. F. a z jejího nálezu ze dne 5. 12. 2019, z úplné spisové dokumentace OSSZ Ostrava, z nálezů MUDr. V., neurologa, ze dne 16. 7., 18. 10., 21. 11. 2019 a 20. 3., 22. 4., 22. 6. a 30. 6. 2020, z nálezů MUDr. H., kardiologa ze dne 2. 9. 2019, MUDr. S., ortopeda ze dne 4. 6., 3. 12. 2019 a 30. 6. 2020 a z nálezů MUDr. S., ORL, ze dne 2. 12. 2019. Podle posudkové komise rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který tu byl k datu napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2020 stabilizován s popsanou poruchou funkce, byl stav po dvou operacích páteře, naposledy 11. 12. 2018, nyní s omezenou dynamikou bederní páteře, bez klinického průkazu zánikové kořenové symptomatologie uvedený v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole XIII. oddílu E položce 1b vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí, tj. o 20 %. Tuto hodnotu posudková komise dále zvýšila o 10 % podle § 3 citované vyhlášky pro další zjištěné chorobné stavy na celkových 30 %. Dodala, že tento stav nehodnotí podle položky 1c, ani 1b, jelikož nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. PK MPSV ČR se tak ztotožnila s posudkovými závěry jak lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení, tak i České správy sociálního zabezpečení. Dodala, že žalobkyně byla uznána v I. stupni invalidity při zjišťovací lékařské prohlídce dne 28. 12. 2015, kdy se u ní jednalo o stav po extirpaci L4 v únoru 2015 podle kapitoly kapitoly XIII. oddílu E položky 1c s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Pro stejné onemocnění byla nadále uznána invalidní v I. stupni, kdy v posudku ze dne 19. 12. 2016 bylo uvedeno, že má nabídku od primáře B. k reoperaci. Po provedené stabilizační operaci dne 11. 12. 2018 byl u žalobkyně následně dne 29. 1. 2020 hodnocen pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XIII. oddílu E položce 1b citované vyhlášky o 20 % se zvýšením o dalších 10 % s ohledem na další zdravotní omezení. Toto hodnocení bylo potvrzeno i posudkem vypracovaným v námitkovém řízení dne 26. 3. 2020. S těmito posudkovými hodnoceními se posudková komise ztotožnila, neboť v době napadeného rozhodnutí žalobkyně již invalidní nebyla. Došlo u ní ke stabilizaci zdravotního stavu, jehož zlepšení je doloženo v nálezů neurologa ze dne 20. 3. 2020 (pozn. soudu – jedná se o nález neurologa MUDr. V., který je na str. 2 posudku citován), podle něhož je na dolních končetinách normální tonus .. reflexy jsou normální, chůze v normě a

je pouze omezená dynamika bederní páteře. EMG nález navzdory zjištěné redukci kontrakční křivky je charakteru pokročilé chronické léze obou kořenů s úbytkem počtu vláken přes 50 % a nemá dopad na motorické funkce dolních končetin. Objektivní nálezy neprokazují závažné postižení, které by bylo možno hodnotit podle kapitoly XIII. oddílu E položky 1c. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní v žádném stupni.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 s. ř. s. při přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalované 15. 4. 2020 nebyla žalobkyně invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise se shodla s posudkovým hodnocením provedeným lékařem České správy sociálního zabezpečení tak i Okresní správy sociálního zabezpečení; tito lékaři dospěli ke stejnému posudkovému závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 30 %. Krajský soud nemůže přisvědčit žalobní námitce, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo možno ohodnotit podle kapitoly XIII. oddílu E položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které se stanovuje pokles pracovní schopnosti v rozsahu 30 – 40 %. Z posudku PK MPSV ČR vyplynulo, že objektivní lékařské nálezy neprokazují natolik závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficienci svalového korsetu s často recidivujícími projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervů, popř. symptomatologií močového měchýře se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny, aby bylo možno zdravotní postižení podle žalobkyní uváděné položky hodnotit. Při ústním jednání krajského soudu právní zástupce žalobkyně namítal rozpor mezi údajem uvedeným v diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně, konkrétně že je bez klinického průkazu zánikové kořenové symptomatologie a mezi lékařskou zprávou – EMG nálezem MUDr. V., který konstatoval, že u žalobkyně existuje pokročilá chronická léze obou kořenů s úbytkem vláken přes 50 %. Právní zástupce namítal, že není pravdou, že úbytek počtu vláken má dopad na motorické funkce dolních končetin a že vyvrací závěr o tom, že zde není důkaz o zánikové kořenové symptomatologii. K uvedenému musí krajský soud konstatovat, že EMG nález neurologa MUDr. T. V. předložený krajskému soudu spolu s žalobou byl postoupen posudkové komisi se žádostí o vypracování posudku a že byl touto komisí také vyhodnocen (viz str. 4 posudku). Hodnotící závěry, které posudková komise z této lékařské zprávy vyvodila, jsou otázkou ryze medicinskou, tyto závěry nemůže činit jedinec bez odpovídajícího medicinského

vzdělání a za tím účelem také, jak již bylo shora uvedeno, posudková komise jednala za přítomnosti dalšího lékaře – neurologa. Krajský soud považuje za vhodné zdůraznit, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity či jejího trvání je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit závěr o této otázce sám, stejně si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebným medicínským znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu provedeného posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely trvání nároku na invalidní důchod nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Pro úplnost a přesvědčivost posudku svědčí i to, že žalobkyně při ústním jednání soudu neuvedla žádné další zdravotní omezení, které by nebylo součástí diagnostického souhrnu onemocnění uvedených v posudku, či že by byla pominuta podstatná zdravotní dokumentace při vypracování tohoto posudku. V době vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl zdravotní stav žalobkyně stabilizován, což vedlo k zániku invalidity I. stupně.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 15. 4. 2020 nešlo již o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím její námitky zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14. 2. 2020, kterým jí invalidní důchod odňala.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 8. října 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

[Zadejte text.]

